

mange lokkende behandlingstilbud. Netop på det alternative behandlingsmarked er det nødvendigt at kunne skelne de kompetente og seriøse behandlere fra de inkompetente og useriøse. Her kan en registreringsordning være en hjælp til patienterne.

Som situationen er i dag, er der frit spil for plattenslagere. De forskellige brancheorganisationer har ingen redskaber til at rydde ud blandt brodne kar på markedet. Men det problem kan udbedres med en eventuel registreringsordning. Brancheorganisationerne kan simpelt hen nægte at registrere de useriøse behandlere.

Ved at oprette en registreringsordning opretter vi samtidig en klageinstans, og dermed får patienterne en rettighed, som de er afskåret fra i dag. Med registreringsordningen kommer den enkelte brancheorganisation simpelt hen til at stå til ansvar, hvis et medlem ikke overholder kravene til en registrering. Men på dette punkt ønsker Det Radikale Venstre at tilføje et forbehold. Kravene til registrering bør være lovfæstede, og dem må vi have præciseret under udvalgsarbejdet.

Registreringsordningen vil nemlig, hvad enten det er hensigten eller ej, virke som en blåstempling af diverse alternative behandlere. Den signalerer anerkendelse og seriøsitet, og den risikerer således at give patienterne en falsk tryghedsfølelse. Derfor er vi nødt til at sikre os, at kun de seriøse behandlere kan opnå at kalde sig registreret.

Som sagt er vi positivt indstillet, og vi glæder os til udvalgsarbejdet, hvor vi kan se på nogle af de ting.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten finder, at forslaget om en registreringsordning for alternative behandlere er positivt i sin intention, men at det på visse områder ikke er ambitiøst nok.

Det fremgår af forslaget, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe under Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der i samarbejde med de berørte brancheorganisationer skal udarbejde kriterierne for at kunne indgå som registreret alternativ behandler. Det gælder i forhold til uddannelseskrav, krav til klinik, ansvarsforsikring, etiske krav m.v.

Det vil tage tid og koste arbejdskraft at udarbejde grundlaget for en sådan registreringsordning, så forslaget er jo næppe så udgiftsneutralt, som det umiddelbart lyder til i beslutningsforslaget.

Det er meget vigtigt, at der bliver tale om et grundigt forarbejde, hvis ordningen både skal fungere som en kvalitetssikring og en beskyttelse og vejledning for patienterne. Det skal gerne ske med en grundighed og på et niveau, som på lidt længere sigt kan bane vejen for en autorisation inden for nogle af grupperne af alternative behandlere. Det synes jeg man skal gå mere grundigt ind i under selve udvalgsarbejdet, for jeg tror, det er vigtigt, at man får skilt skæg for sig og snot for sig i den sammenhæng, så det ikke er alle grupper, der kommer til at indgå.

Kl. 15.20

På samme måde vil det kræve ressourcer at føre tilsyn med sådan en ordning, og det synes jeg må være forudsætningen. Det fremgår af forslaget, at man forudsætter et vist tilsyn fra styrelsen, men det skal der så også sættes ressourcer af til. Hvis det ikke prioriteres, er der en risiko for, at det bare bliver en offentligt sanktioneret reklamesøjle på nettet, og at det kommer til at være en bevidstløs blåstempling. Det vil ikke være godt.

Det er vigtigt, at der sker et samspil inden for den forsknings- og erfaringsopsamling, der er på området, sådan at man på lidt længere sigt kan få et bedre samspil med det eksisterende sundhedssystem.

Det er vigtigt, at der bliver kigget på uddannelserne, ikke bare inden for de alternative behandlingsmetoder, men også inden for det traditionelle sundhedssystem, sådan at det ikke på sigt bliver to konkurrerende systemer, men at der bliver tale om konstruktivt samspil.

Tove Videbæk (KRF):

Med beslutningsforslaget her foreslås, at der laves en offentlig registreringsordning for alternative behandlere, og denne registrering skal så ske via forskellige brancheorganisationer.

Forslagsstillerne mener, at en registrering af de alternative behandlere vil skabe større åbenhed, samarbejde og synergi mellem de traditionelle læger og de alternative behandlingsformer. Desuden antydes det flere steder i forslaget, at dette er et første skridt i retningen af en generel anerkendelse af alle alternative behandlingsformer.

Beslutningsforslaget er en ændret udgave af beslutningsforslag nr. B 32 fra folketingsåret 1999-2000. Den væsentligste forskel er, at man denne gang ikke ønsker nogen egentlig autorisation, men blot en registrering.